

Nº 15

Desembre 2011

Tema de reflexió

Un advent amb accent capitular

Més enllà de la crisi econòmica que afecta tantes famílies i crea sofriment i malestar a milers i milers de persones, els creients cristians, sobretot durant l'Advent, som cridats a refer l'esperança i el desig de confiar en un nou temps, *kairós*, per celebrar novament la vinguda de Jesús.

L'Advent és un temps de noves oportunitats que són fruit de l'esforç personal, de la confiança i de la lluita comunitària. Litúrgicament és un temps de conversió i de vigilància. Des del punt de vista congregacional és un temps de treballar i esmerçar-se per fer realitat els objectius capitulars, per tal que tota la Congregació sigui un *competent socors allà on la vida reclama*. L'esforç personal per fer possible el somni de Déu. Aquell somni fet realitat en la creació del món i sobretot en l'encarnació.

Més enllà del pecat de l'home, tan vivament narrat en forma simbòlica en el relat de la Caiguda (Gn 3,23), és necessari veure com Déu, des del inici, cerca l'home per fer-lo feliç. Déu no es fixa en el pecat, sinó en el cor i el seu desig insaciable de felicitat. Jesús és la millor mostra del compromís de Déu amb la humanitat. Ell és la millor imatge de l'amor de Déu sense límits. Sant Joan, en la seva Primera Carta, així ho manifesta: "Nosaltres hem conegut l'amor que Déu ens té i hi hem cregut. Déu és amor; el qui està en l'amor està en Déu i Déu està en ell" (1 Jn 4, 18).

L'esforç personal s'hauria de situar en la mateixa línia: anar més enllà de l'egoisme personal per imitar l'exemple de Jesús i, sobretot durant l'Advent, estrenar el sentiment de Maria: esperam junts el qui és el Déu amb nosaltres. Sens dubte és un esforç apassionant!

Una de les actituds més nobles de l'Advent és la confiança. No sempre logram viure confiadament. Cal treballar-se per no deixar-se engolir pel desencís, ja que són molts els esdeveniments que malmenen la

confiança. No obstant això, és la confiança en Déu, amb el Déu revelat en Jesús, amb el Déu de qui es fià Maria i que més enllà de les seves pors proclamà un sí obert al pla de ser la Mare del Salvador. La confiança ens compromet amb el món dels “no ningú”, d’aquells que l’han perduda i que difícilment la tornaran a revifar. És la confiança de Jesús quan deia: “Veniu a mi tots els qui estau cansats i afeixugats (Mt 11,28).

Fèiem esment que l’Advent implica una lluita comunitària. En efecte, com a religiosos que vivim en comunitat, l’Advent ens convida a lluitar contra l’apatia comunitària. Com el sentinella que tresca per les muntanyes augurant la pau així també hauria de ser la vigilància d’un missioner dels Sagrats Cors: vigilar i pregar. Vigilar significa viure en el pensament que Déu té un pla i espera de mi un millor compromís amb la comunitat, amb la Congregació amb l’Església i amb el món. Hauria de ser una actitud de lluita constant per viure en un estat de consciència espiritual que ens fa místics i amants de les coses petites, de les coses de cada dia.

La litúrgia ens ajuda en el caminar i sovint ens recorda que la conversió serà la gran tasca a fer. Aquest any la conversió no pot ser altra que dur a terme amb força i valentia els objectius capitulars que possibiliten una vida comunitària i congregacional més dignes, més compromeses i més evangèliques. No podem restar indiferents al projecte personal que ens ajudarà a ser més precisos i atents a tot allò que encara cal tenir més esment. És un treball de mirar dintre i descobrir-hi tota la nostra riquesa humana i espiritual, com també trobar-hi tots els nostres límits.

També el projecte comunitari ajudarà a viure des del realisme i el desafiament de treballar en equip. De programar i revisar el que diuen les regles: Comunió de fe, de vida i de ministeri (R 20) i finalment un projecte de la Delegació, per així experimentar el que tan sovint repetia el Pare Joaquim: “com si fóssiu una sola comunitat”. Una tasca de conjunt per ser més operatius i ser testimonis d’unitat per l’Església i pel món. D’aquesta manera serem un veritable competent socors allà on la vida reclama.

Miquel Mascaró

Espiritualitat

La trobada amb Déu, una experiència de Plenitud

El juny de 2002 vaig tenir la sort de que els MSSCC m'obrissin les portes de la seva casa de Sant Honorat i m'hi deixassin estar dos dies. Res seria igual a la meva vida després del 25 de juny de l'any 2002.

Unes setmanes abans de pujar per primera vegada a l'ermita estava desorientada, trista, no sabia què fer de la meva vida, especialment amb la meva fe. En veure'm en aquesta situació, un amic, a qui estaré eternament agraïda, em va parlar de Sant Honorat i em recomanà anar a passar-hi dos dies.

No sabia molt bé què hi cercava, però Déu m'havia preparat un regal immens, el seu amor desbordant. Vaig trobar-me amb Déu d'una forma tan clara, tan explosiva, tan lluminosa. Aquell fet va transformar la meva vida, em va transformar a mi. Jo pensava llavors que de cop del tot. Després vaig descobrir que deixar-se conduir per l'Esperit és una tasca de tota la vida. Aquells dies vaig escriure:

“Hi ha a sant Honorat un racó, un petit mirador, petit però on la mirada s'eixampla, on he estat completament sola, però amb la millor companyia, des d'on he contemplat meravelles. Hi anava amb la intenció de llegir i acabava sempre només contemplant. Contemplant i escoltant el silenci, escoltant la veu de l'Esperit, sense interrupcions, ni renous, sense distraccions. Contemplar des d'aquest mirador, sense cap finalitat aparent, només contemplar i escoltar. Això omple el temps i el buit i de quina manera! Més bé et fa el buit a l'interior per poder-lo omplir de nou, per renovar-me, per deixar que passi l'Esperit i arribi als racons que ni jo percebia.”

Eren tantes i tan profundes les ferides. Les ferides meves, també les ferides que jo havia produït als altres. Hi havia tant per curar! A poc a poc em vaig sentir alliberada del pes que arrossegava i, embolcallada amb un amor per a mi indescriptible, que transformà la meva angoixa i

malestar en una pau molt especial i profunda. Mai havia experimentat res d'igual.

Déu m' enamorà amb el seu amor. La vida ja només tenia sentit si era una resposta amorosa a aquest amor rebut. L'amor amb que se'ns rega ens amara tot el nostre ser i és el mateix amor el qui ens convida i empeny a viure regalant-lo.

La iniciativa és sempre de Déu. És Ell qui ens integra a la seva essència, amor, i ens fa ser amb Ell. L'amor ens unifica. Ens unifica amb Déu, unifica tot el nostre ser i ens uneix a tots els éssers. Tot és ocasió per estimar, cada instant és presència de Déu. Déu s'encarna en cada instant, en tota circumstància, s'encarna fent-se amor. La nostra resposta és fer-nos també amor, donant-nos del tot, donant-li tot.

Sovint m'apart de donar aquesta resposta amorosa. També llavors cal donar-ho tot i deixar que sigui la presència de Jesús que curi de nou, ens retorni a la vida i ens faci participar de la redempció per a nosaltres i per a tota la humanitat.

Maria Gener

Missionera laica i col·laboradora a Sant Honorat

Notícies de la Delegació

Notícies de la Real

Durant gran part d'aquest any 2011 la Comunitat de la Real ha estat formada pels pares: Llorenç Caldentey, superior i encarregat dels malalts de l'Hospital de Son Espases, el P. Rafel Carbonell, arxiver de la casa i de tant en tant organitzador de peregrinacions a Medjugorje. Joan Francesc March, ajudant de la Biblioteca i encarregat de la Llar dels Ancians del Consell de Mallorca. També, en aquest any augmentaren la comunitat de la Real, els Pares Gaspar Alemany, Delegat, i que, des de La Real, atén l'església de Palma i la Procura de la Congregació. També ha passat a La Real el P. Miquel Darder, nomenat vicari de La Real, a més d'atendre la pastoral del cementiri i la residència de majors Qua Vitae.

En aquest temps s'han acabat les obres de protecció del Monestir de la humitat que l'havia envaït per diverses bandes. S'ha fet un poderós mur soterrani de protecció que dóna seguretat al nostre emblemàtic edifici.

El Govern ens ha intentat compensar amb ajudes, perquè l'impacte de l'hospital de Son Espases fos el més poc dolorós possible per el monestir de la Real.

Les festes de sant Bernat al seu origen, sense pressions polítiques, retornant a les antigues tradicions populars.

A partir de l'octubre ha canviat altra vegada la nostra comunitat. El P. Miquel Mascaró parteix vers les muntanyes de Sant Honorat i ocupa el seu lloc de Rector de La Real el P. Gabriel Seguí i tornen cap a la casa dels SS. Cors de Palma els PP. Gaspar Alemany i Miquel Darder. També ha reforçat aquella casa el P. Rafel Carbonell. Igualment forma part de la nostra comunitat el P. Josep Amengual, després de la important tasca de Superior General de la Congregació. Igualment viu a La Real el P. Jaume Roig, que tant va treballar a Rwanda i ara es

guareix de la seva malaltia, i tant servirà el Senyor aquí, a La Real, o tornant a la seva estimada missió d'Àfrica.

Joan Francesc March

Notícies de la Comunitat de Lluç

Després del Capítol i la visita del P. General, la nostra comunitat quedà configurada així: El P. Gabriel Seguí fou destinat a la Comunitat de La Real per assumir el càrrec de Rector de la Parròquia. A la Basílica es celebrà un emotiu acte de despedida amb la participació de la comunitat i l'escolania. Li manifestàrem l'apreci i l'agraïment per la seva tasca i el sentiment de la seva partida.

El P. Jaume Reynés compaginarà des d'ara els càrrecs de Vicari General de la Congregació amb el de prior i superior. El P. Antoni Vallespir repetirà com a administrador general de la Congregació i del Santuari, i, a més, ara ajudarà al Sr. Joan Pons, responsable de pastoral de l'escolania, com a Consiliari.

El P. Manuel Soler s'incorpora a la nostra comunitat, amb els càrrecs de Sagristà de la Basílica, encarregat de l'Arxiu i la Biblioteca i administrador de la Comunitat.

El P. Ramon segueix d'encarregat dels Museus. El P. Jesús Deán passa a ajudant de l'administració de la Basílica i responsable de l'estació meteorològica. Al P. Bartomeu Pericàs li hem d'agrair tots els anys que ha fet de cronista de la comunitat i del Santuari, ell segueix ben actiu i ajuda sempre amb tot el que pot. El G. Macià persevera amb les seves tasques i curolles, malgrat ara hagi de tenir més cura de la seva salut.

El P. Reynés, com a Vicari General acompanyà el P. General en la visita a la Delegació del Carib, de que es feu a principis d'octubre. Aprofità l'estada per tenir reunions de formació amb els Laics MSSC i amb el grup de Joves LMSSCC. També donà una conferència als religiosos/es de Santiago de los Caballeros.

El dia 11 del mes de novembre es concedeix la Medalla d'Or a l'Escolania de Lluç que atorga el Conservatori Superior de Música de les Illes Balears per la seva contribució secular en el camp religiós i cultural.

El Santuari ha fet un contracte amb l'empresa IRU per tal de millorar l'acollida dels pelegrins i l'accés a certes institucions, com per exemple l'aparcament, el Museu de Lluç i una sala d'acollida i informació. S'espera, també, que serà un reforç econòmic per a l'administració del Santuari.

Les darreres obres que ja s'havien començat amb el passat Consell de Mallorca són, per exemple, un ascensor que serà útil a l'Escolania i Comunitat, també la instal·lació d'unes plaques solars per abaratir el consum elèctric. També s'està reconstruint l'antic molí d'aigua, que serà un atractiu més del nostre patrimoni cultural i etnològic.

Ramon Ballester

Notícies de Sant Honorat

Queridos hermanos congregantes y todos los que tenemos "lligams" que se han ido forjando en estos años. Agradezco que me hayan invitado a dirigirme, por este medio, a todos vosotros.

Estos días me acompaña una profunda gratitud. A Dios por su amor personal, constante, capaz de reconducir siempre todo hacia el bien de los que ama, llevándonos hacia la verdad, que pone en evidencia todo lo que no lleva el ritmo de lo que Dios quiere y los hermanos esperan, y nos capacita para seguir construyendo la fraternidad verdadera con todos.

Y darte a ti las gracias por todas las veces que me has ofrecido tu presencia cercana, amiga, fraterna, capaz, por un lado de animar a ir adelante en el proyecto común que hemos asumido como lo que Dios quiere aquí y ahora, y por otra ofreciendo tu corrección cuando te parecía que algo de ese proyecto no iba al ritmo o en la dirección adecuada. Y cuánto te agradezco que lo hicieras después de preguntar, o de ponerte en el lugar de los demás, con un amor concreto que no se queda solo en el analizar, o juzgar. Son esos momentos en

los que comprendes por qué Dios le puso a fuego en el corazón a nuestro P. Fundador: "amaos como los SS.CC. de Jesús y María os aman", y "tocas" la misericordia, y llega el crecer juntos, para que el Resucitado esté siempre presente entre nosotros, llevándonos a ser "un solo corazón y una sola alma", para el bien de todos.

Estos días también me brotaba el dar muchas gracias a Dios y a quienes en su nombre me han propuesto continuar mi camino con la comunidad de Barcelona. Al evaluar el camino andado, este cambio facilitará que todos los aspectos de nuestra vida lleven el ritmo necesario, y al mismo tiempo es evidente que Dios continuará realizando, en este "oasis de Sant Honorat", lo que sólo Él puede hacer. Son muchos los que han tenido un encuentro personal con Jesús, que está marcando sus vidas. Y son muchos los que seguirán subiendo, no solo por el lugar, sino atraídos, lo sepan o no, por Jesús, que les acoge, acompaña, ilumina, fortalece, ... y ama. Jesús resucitado presente entre los que cada día hemos intentado renovar nuestra vida fraterna, como la primera regla. El camino andado con los laicos que han convivido un tiempo con la comunidad, con objetivos bien definidos, o los que hemos acompañado personalmente, o los que formaban parte de uno de los grupos que suelen subir a SH, o por otros motivos, ha motivado a que algunos han pedido formar parte de los Laicos Misioneros de los SS.CC., colaborar con Concordia, formarse como catequistas, y a la gran mayoría, seguir caminando 'juntos', vinculados de alguna manera, dando la palabra al maestro Jesús, y haciendo patrimonio común la "Palabra" que Dios ha querido compartir con el carisma de los SS. Corazones. Todo esto se está haciendo realidad, y es motivo de clara esperanza y alegría.

Daniel de Yzaguirre

Comunicat del Pare Gabriel Seguí

Uns dies després d'haver predicat el sermó de la festa de sant Bernat a la parròquia de la Real, el P. Superior General em va proposar anar-hi de rector. Vaig acceptar amb alegria la proposta, primer per la lògica de l'obediència que he professat, però també perquè la Real és una casa que estim molt: hi vaig viure un any com a prenovici i tres com a

estudiant. Per tant, hi conec molta de gent que apreciï de veres i és una parròquia molt viva, gràcies als esforços dels rectors anteriors. D'altra banda, aquests onze anys destinat a Lluc ocupat en diversos ministeris han estat ben plens de treballs, sobretot a l'arxiu del santuari i a l'Escolania. Allò que n'enyoraré, a part de la comunitat i la gent, seran precisament els Blauets, que tant he estimat i pels quals he procurat vetllar, seguint l'exemple del P. Joaquim.

En aquest sentit, responent positivament a la invitació del P. Pere Riera, he volgut abandonar-me a les mans de Déu, com el P. Fundador, sabent molt bé on vaig i els reptes que m'hi esperen, però amb tota naturalitat i serenor. El P. Superior General em coneix bé i jo confiï en ell. I no hi ha pus plantejaments de part meva.

Voldria compartir alguns trossets del meu parlament a la presa de possessió de la parròquia de dia 9 d'octubre:

"Em present davant vosaltres com el mateix de sempre, bàsicament el que coneguéreu de més jovenet; no som, per tant, el Sr. Rector, sinó en Biel, encara que som ben conscient de les meves noves responsabilitats. Jo no som ni el P. Toni ni el P. Miquel: som simplement jo. En aquest sentit, venc amb les pretensions d'ésser un capellà normal, situat cordialment devora el seu poble, ple de fe i amb ganes de fer feina des d'allò que som. I tenc una plena confiança en tots vosaltres i sé que hi podré comptar, com molts ja m'heu manifestat; per això, estic ple d'esperança i d'il·lusió.

M'agradaria que continuàs aquesta bella connexió entre la parròquia i la comunitat de missioners que configura la nostra identitat, inspirats en el P. Joaquim. Voldria també, que endemés de sentir-nos realins i membres de la parròquia, coses que tenim ben clares, cresquéssim una mica en la consciència d'ésser Església i poble de Déu entorn de l'eucaristia, dels sacraments de la pregària i de l'espiritualitat dels Sagrats Cors. Perquè som una parròquia que s'ha distingit per la defensa de la nostra llengua i cultura, per l'atenció als pobres i als immigrants, i per la lluita per la conservació de l'entorn del monestir, amb tota justícia, i hem de continuar fent-ho profèticament, atents als signes dels temps; per això, és més que mai essencial recordar i practicar que allò que ens singularitza davant altres col·lectius ciutadans és la fe viva en el Déu de l'Evangeli, la celebració viscuda del misteri pasqual i l'anunci vital de l'evangeli, perquè siguem significatius i el nostre treball dins la societat tenguï arrels profundes"

Finalment, vull agrair al P. Miquel Mascaró la transparència i l'acompanyament en el traspàs de responsabilitats, que m'ha facilitat molt l'assumpció de la meva nova tasca, i a la comunitat de la Real l'acollida fraterna. Gràcies també a la comunitat de Lluc per totes les atencions que ha tingut amb mi fins ara.

P. Gabriel Seguí i Trobat, msscc

Carta a la Delegació dels MSSCC a Mallorca

El passat 28 de setembre vaig tenir una reunió amb el P. Miquel Mascaró amb motiu del seu recent nomenament com a delegat de la Congregació a Mallorca. Era la primera vegada que es duia a terme una reunió en aquest nivell i la valoram com una iniciativa prou interessant. El canvi d'impressions fou sincer, fàcil i molt profitós.

Se'ns demanà, què heu de menester dels congregants que formen la Delegació? i la resposta fou ben clara: un recolzament eficient, afable i confiat en les diferents activitats que tots els membres de Concòrdia duim a terme. És evident que, mentre que les tasques de gestió, activitats, etc. de la Fundació ens corresponen a tots els integrants de Concòrdia Mallorca, dels missioners ens cal el seu suport i reconeixement manifest a la tasca feta. Cal recordar que alguns dels voluntaris de la Fundació hi són i hi treballen més per la relació que els manté vinculats a la Congregació que, a hores d'ara, per la Fundació en sí mateixa. Per tant, a les activitats que s'organitzen amb tant d'esforç, es fa indispensable la presència dels missioners amb el reconeixement verbal per la feina feta (la "ditadeta de mel"), una predisposició àgil i generosa per a solucionar problemes d'infraestructures i, també, una actitud inclinada a fer crítiques constructives a l'hora d'organitzar les activitats. L'experiència d'aquests darrers vuit anys ens parla que, en ocasions, l'absència d'un o més d'aquests factors, ha entorpit el bon desenvolupament d'algunes activitats duites a terme, ha provocat desànim i, el que és més greu, dificulta la incorporació de nous col·laboradors a la Fundació. Cal conservar la motivació dels que continuen treballant a la Fundació i aconseguir un funcionament més flexible i amable per convidar a nous voluntaris.

Altre tema és el que afecta les infraestructures i materials necessaris per a les diferents activitats a fer. Poder aprofitar els serveis del quals la Congregació ja disposa, fa possible reduir molts de costs i que els

guanys obtinguts siguin majors. Conseqüentment, un major benefici farà que els projectes solidaris es vegin beneficiats i, d'aquesta manera, es consolidarà la tasca social iniciada pels missioners i que ara la Fundació continua.

Tal vegada sembli que tot això sigui difícil d'assolir, però cal tenir en compte que si no es fa, difícilment la Fundació podrà créixer en recursos personals i monetaris.

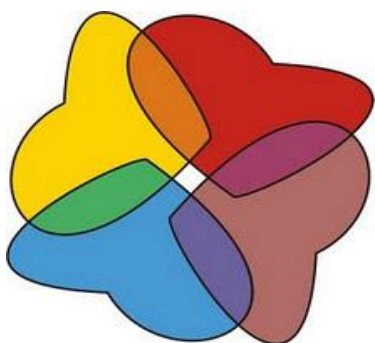
Vivim uns temps molt difícils i ens caldrà un esforç per superar-los, però la nostra part està garantida i creiem de veritat que tots junts i en germanor farem possible el que en el passat Capítol vàrem dir: "Competente socorro donde la vida reclama".

També en el Capítol i, per part nostra gràcies al P. Damià Sòcies, vàrem encetar el tema de l'espiritualitat de Concòrdia; per això el P. Miquel, ens ha ofert l'oportunitat de fer una trobada d'espiritualitat i ens va semblar una molt bona idea convocar la primera el proper 3 de desembre a Sant Honorat. Gràcies per aquest oferiment.

També als voluntaris de Concòrdia ens convindria continuar esforçant-nos per millorar les comunicacions entre la Fundació i la Delegació dels Missioners dels Sagrats Cors. Que aquesta comunicació ens serveixi per garantir una millor relació entre tots nosaltres.

Miquel Àngel Florit

Delegat a Mallorca de la Fundació Concòrdia.

Agenda de la Delegació

Desembre:

Dia 1: A les 10'00, recés d'Advent de la Delegació a Sant Honorat. L'animarà el Mn Rafel Mas. Parlarà sobre el Projecte Personal.

Dia 3: A les 10'00 recés d'Advent amb els membres de la Fundació Concòrdia a Sant Honorat. L'animarà el Pare Miquel Mascaró.

Dia 20: Aniversari de la mort del Pare Joaquim. A les 19'30, trobada a la Real. Hi són convidats els laics MSSCC, mestres i els membres de la fundació Concòrdia.

Gener:

Dia 4: Trobada de Nadal a Costitx: A les 11'00 encontre a l'entrada de l'Observatori.

Dia 26: A les 10'00 Consell de la Delegació a Palma.

Febrer:

Dia 2: De les 16'00 a les 18'00: Trobada de Formació a Lluç.

De l'1 al 15: Visita Canònica del Superior General a la Delegació de Mallorca.

Dia 11: A les 16'00 trobada del Superior General amb els laics, mestres, membres de la fundació Concòrdia i amics de la Congregació per parlar de la Missió Compartida (com treballar junts?).

Març:

Dia 8: A les 10'00 Consell de la Delegació a la Real.

Dia 22: A les 10'00 recés de Quaresma de la Delegació a sant Honorat. L'animarà el Pare Gaspar Alemany.

Dia 31: A les 10'00 recés de Quaresma amb els laics i la fundació Concòrdia a sant Honorat. Animarà el Pare Damià Socies.

Altres notícies de la Delegació

Malalts

El Pare Guillerms Bauzà guarda repòs com a conseqüència d'un tumor que se li ha detectat a l'estómag. Segon l'informe metge serà sotmès a un tractament de quimioteràpia.

Desitjam una pròspera recuperació per tal que pugui continuar amb les seves tasques pastorals al Convent de Sóller. Demanem que no vos canseu de pregar per ell al bon Pare.

Aniversaris i onomàstica dels congregants de la Delegació de Mallorca

Desembre

Dia 3: Aniversari del germà Francesc Equisoany

Dia 13: Aniversari del Pare Josep Amengual

Dia 15: Aniversari del Pare Gaspar Alemany

Dia 23: Aniversari dels Pares Ricard Janer i Agustí Martí

Dia 27: Aniversari del Pare Rafel Carbonell

Dia 30: Aniversari del Pare Jesús Dean

Gener

Dia 1: Aniversari del Pare Miquel Lliteres

Dia 3: Onomàstica del Pare Jesús Dean

Dia 6: Onomàstica dels Pares Melcion Fullana i Gaspar Alemany

Dia 12: Aniversari del Pare Joan Francesc March

Dia 17: Onomàstica dels Pares Antoni Vallespir i Antoni Valcaneres

Febrer

Dia 6: Aniversari del Pare Jaume Reynés

Dia 7: Onomàstica del Pare Ricard Janer

Dia 26: Aniversari del Pare Bartomeu Pericàs

Marc

Dia 7: Aniversari del Pare Miquel Darder

Dia 14: Aniversari del Pare Guillerms Bauçà

Missioners dels Sagrats Cors de Jesús i de Maria (Mallorca)
Delegació de Mallorca
Ermita de sant Honorat
07629 Randa (Mallorca)
Tef 971 664316
E-mail: miquel.mascaro@msscc.org
www.msscc.org – www.fundacionconcordia.org

